

som også står fast, efter at dette lovforslag er vedtaget.

Hvordan kan det så være, at nogle ikke er sendt hjem, bliver der spurgt. Jeg vil gerne sige, at afviste asylsøgere bliver sendt hjem, så hurtigt det overhovedet er muligt, og med hensyn til de vilkår, de har, inden de bliver sendt hjem, kan jeg meddele, at alle fra Nordirak, der nægter at rejse hjem, bliver automatisk sat på madpakkeordning og får ingen penge overhovedet, og det samme kommer til at gælde irakere fra det myndighedskontrollerede Sydirak, så snart det lykkes politiet at anvise en sikker rejserute. Alttså: Har man fået afslag, og er der en rute, som man nægter at benytte, kommer man omgående på madpakkeordning.

Så er der spørgsmålet om tvangsmæssig hjemsendelse. Det er noget, der benyttes i betydeligt omfang, og det forbeholder regeringen sig også ret til at benytte i tilfældet med irakerne. Politiet har i en periode fulgt en opfordring fra FN's Højkommissariat om ikke at foretage tvangsmæssig hjemsendelse til Sydirak, fordi denne tvangsmæssige hjemsendelse kan skabe problemer for de pågældende. Vi har i en periode lyttet til UNHCR, men vi har ikke bortforpaktet vores handlefrihed til UNHCR, så lige så snart der er en mulighed for at få vedkommende sendt tilbage, vil det ske.

Hjemsendelse til Nordirak, hvor der har været flyveforbud siden Golfkrigen, kan ske gennem Tyrkiet og kun gennem Tyrkiet. Men Tyrkiet tillader ikke politiledsagelse, og derfor kan der i øjeblikket ikke sendes nogen tilbage ad den vej. Men i samme øjeblik, det bliver muligt at sende folk tilbage frivilligt eller tvangsmæssigt, vil det ske.

Danske myndigheder undersøger hele tiden mulighederne for at sende asylsøgere hjem, og vi gør det med alle til rådighed værende midler. I forgårs underskrev jeg således en fælles aftale med den jugoslaviske indenrigsminister Zoran Zivkovic. Denne aftale sikrer, at omkring 700 afviste asylansøgere fra Serbien og Montenegro kan vende hjem, og de pågældende er ligesom 218 afviste irakiske asylansøgere indkvarteret på asylcentre, hvor de afventer deres hjemsendelse.

Der er i alt 2.044 afviste asylansøgere i Danmark ifølge Rigspolitiet. Nu går det tal altså drastisk ned, og vi vil uden ophold og med alle til rådighed værende midler få det tal nedbragt yderligere. Men vi vil leve op til konventionernes ord om, at ingen bliver sendt hjem til forføl-

gelse. Det er det krav, vi skal leve op til, og det vil vi også leve op til.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Så er der fire korte bemærkninger til ministeren. Først hr. Kamal Qureshi, og derefter kommer fru Sophie Hæstorp Andersen, hr. Søren Søndergaard og fru Ritt Bjerregaard.

Kl. 14.05

(Kort bemærkning).

Kamal Qureshi (SF):

Ja, så kan vi vende tilbage til den politiske debat.

Først vil jeg meget gerne spørge ministeren, hvad han mener, når han siger, at der er nogle unge mennesker, der bliver sendt hjem, hvis man ikke indfører en 24-års-regel. Danske statsborgere bliver altså sendt hjem, men hvor er det, de bliver sendt hen? Hvad er det for nogle hjem, de bliver sendt hjem til? Jeg forstod ikke helt oplægget, når man siger, at der er nogle danske statsborgere, der bliver sendt hjem, hvis man ikke indfører en 24-års-regel.

Så vil jeg også gerne spørge, om man ikke på et eller plan har en konflikt med sin liberale holdning, når man begrænser folks mulighed for at vælge ægtefælle og partner og deres mulighed for at kunne vende tilbage til det land, de er statsborgere i.

(Kort bemærkning).

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Jeg synes, der bliver skabt nogle uklarheder om Socialdemokratiets holdning til disse tilknytningskrav. Det lyder, som om ministeren siger, at vi fuldstændig har afvist værnereglen, men jeg vil godt citere fra betænkingsbidraget, hvor der skrives om en aldersgrænse på 24 år, at her til skal der knyttes en værneregulering, som er retssikkerhedsmæssigt betryggende og objektiv.

Det er dét, vi vender os imod. Det er regeringens formulerede tilknytningskrav, som vi mener bygger på en administrativ vurdering, og det er dét, vi mener vil udløse stor vilkårlighed og retsusikkerhed og gøre tingene svære.

Så vil jeg også godt lige spørge til nogle andre usikkerheder, bare for at få slået tingene fast. Jeg synes, der er en uklarhed med hensyn til konventionerne, når man forlænger fristen til 7 år. På den ene side slår ministeren fast, at nu kan man sende folk hjem, lige så snart der er ro i hjemlandet, men på den anden side bliver der sagt, at det ikke skal ske, hvis de er velintegrerede. Der er lidt af en modsætning her, og jeg kan